

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Filipa Skřivana a JUDr. Ing. Venduly Sochorové v právní věci

žalobce: **M. P.**, narozen X
bytem X
zastoupený JUDr. Petrem Janem Bakešem, advokátem
sídlem U Olší 280, Velký Borek

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina**
sídlem Vrchlického 46, Jihlava

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve výběru kaucy ve výši 10 000 Kč dne 4. 7. 2025 a nezákonným zásahem spočívajícím v tom, že žalovaný po podání žaloby opatřuje a shromažďuje údaje o průběhu řízení o přestupku vedeného se žalobcem Městským úřadem Velké Meziříčí pod sp. zn. DOP 9922/2025,

takto:

- I. Zásah žalovaného spočívající ve výběru kaucy od žalobce ve výši 10 000 Kč dne 4. 7. 2025 byl nezákonný.
- II. V části směřující proti zásahu spočívajícímu v tom, že žalovaný po podání žaloby opatřuje a shromažďuje údaje o průběhu řízení o přestupku vedeného se žalobcem Městským úřadem Velké Meziříčí pod sp. zn. DOP 9922/2025, se žaloba zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 19 180 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Petra Jana Bakeše.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Policisté organizačně zařazení k žalovanému od žalobce dne 4. 7. 2025 vybrali kauci ve výši 10 000 Kč dle § 124a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), neboť žalobce byl podezřelý ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že na 138. km dálnice D1 ve směru na Brno při řízení motorového vozidla držel za jízdy v levé ruce telefonní přístroj, a zároveň byl důvodně podezřelý, že se bude vyhýbat řízení o přestupku.

II. Žaloba

2. Žalobce se žalobou domáhá určení, že zásah žalovaného spočívající ve výběru kaucí byl nezákonný. Namítá, že v potvrzení o převzetí kaucí chybějí skutkové důvody, na nichž by bylo možné založit důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení. Policista se žalobce nedotazoval na skutečnosti, které mají vliv na uložení kaucí, ani mu nezajistil tlumočníka, byť žalobce neovládá český jazyk, což ze vzájemné interakce muselo být zřejmé. Tím bylo rovněž porušeno právo žalobce na spravedlivý proces ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) a čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), který dopadá i na jednání příslušníků policie. Žalobce nerozuměl obsahu protokolů a obsahu formulářového rozhodnutí o přestupku, které odepřel podepsat.

III. Vyjádření žalovaného a další podání stran

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce hlídce nejprve uvedl, že v ruce držel pouze dioptrické brýle. Následně se přiznal k držení mobilního telefonu, avšak pouze proto, že telefon vypadl na podlahu z držáku na přístrojové desce vozidla. Žalobce navrhoval, že je ochoten zaplatit pokutu na místě za nebodovaný přestupek, ale nesmí pozbýt řidičské oprávnění, protože práce řidiče mu zajišťuje příjem. Vzhledem k tomu, že nebylo možné celou záležitost vyřešit v příkazním řízení na místě, byl žalobci vysvětlen postup při oznámení přestupku k příslušnému správnímu orgánu a bylo sepsáno oznámení o přestupku.
4. Vzhledem k tomu, že žalobce plně neovládal český jazyk, využil telefonického hovoru na hlasitý odposlech s osobou, které byl opětovně vysvětlen postup, a která jej žalobci přetlumočila do jeho rodného jazyka. Tím hlídka nabyla dojmu, že žalobce podstatným skutečnostem plně porozuměl. Čl. 37 odst. 4 Listiny předpokládá aktivitu dané osoby, která by měla dát zřetelně najevo, že jazyk neovládá. V této věci to žalobce neučinil. Žalobce se na oznámení přestupku vyjádřil ve svém rodném jazyce, kdy uvedl: „ja ne soglasen“ (v překladu „já nesouhlasím“) a následně jej podepsal.
5. Žalovaný lustrací evidenční karty řidiče žalobce (množství přestupků) a na základě jednání žalobce a tvrzení, že řidičské oprávnění je zdrojem jeho příjmů, pojal důvodné podezření, že se bude žalobce vyhýbat řízení o přestupku. Pokud by byl žalobce uznán vinným z přestupku, dosáhl by v rámci bodového hodnocení již 14 bodů a došlo by k pozbytí řidičského oprávnění. Právě

45/2025

případné pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014-27, jako jednu ze skutečností, ze které lze dovozovat, že se řidič bude vyhýbat přestupkovému řízení. Řízení o přestupku probíhá u příslušného správního orgánu (Městský úřad Velké Meziříčí), byl v něm vydán příkaz, který byl zrušen, neboť žalobce podal odpor.

6. Žalobce v replice uvádí, že policisté vybrali kauci proto, že žalobce využil svého ústavního práva podle čl. 36 odst. 1 Listiny a odepřel projednání přestupku v blokovém řízení, jelikož jeho znalost českého jazyka nedosahovala odpovídající úrovně, aby byl schopen zjistit, co je přesně obsahem rozhodnutí. Ze skutečnosti, že by se žalobce pravděpodobně tzv. vybodoval, nelze dospět k závěru, že odmítnutí podrobit se blokovému řízení nyní povede k obstrukčnímu jednání. Žalobce se v minulosti nikdy obstrukčně nechoval, o čemž svědčí mimo jiné i jeho bodový stav.
7. Žalovaný dle žalobce zcela neodůvodněně shromažďuje informace o přestupkovém řízení jen proto, že se žalobce brání vybrání kaucí ve správním soudnictví. V tomto směru žalobce uvedl, že rozšiřuje žalobu na nezákonný zásah spočívající v tom, že žalovaný svévolně a bez rozumného a právního důvodu opatřuje údaje o průběhu přestupkového řízení.
8. K replice žalobce se následně vyjádřil žalovaný. Uvedl, že zákon ukládá policistovi povinnost v potvrzení uvést důvod uložení kaucí, přičemž však neklade konkrétní nároky na rozsah či podrobnost jeho vymezení. Vedle potvrzení o převzetí kaucí lze důvody pro její uložení doložit i jiným způsobem, např. prostřednictvím oznámení o přestupku, výpovědi zasahujícího policisty či nahrávky z místa. Žalovaný se po podání žaloby dotazoval na stav správního řízení s ohledem na vybranou kauci, tj. zda oznámení odůvodnilo zahájení řízení nebo byla kaucí vrácena.
9. Ve svém dalším vyjádření žalobce uvádí, že z důvodu neznalosti českého jazyka nebylo ani možné přestupek projednat v blokovém řízení s ohledem na absenci informovaného souhlasu. Skutečnost, že se žalobce, který nerozumí českému jazyku, nepodrobil tzv. blokovému řízení, zcela zřejmě není zákonným důvodem pro výběr kaucí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas [§ 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 82 odst. 1 s. ř. s.).
11. Řízení před zdejší soudem bylo od počátku vedeno o tvrzeném nezákonném zásahu, jenž měl spočívat ve výběru kaucí. V návaznosti na vyjádření žalobce zdejší soud usnesením ze dne 26. 11. 2025, č. j. 62 A 45/2025-41, připustil rozšíření žaloby o tvrzený nezákonný zásah spočívající v tom, že žalovaný opatřuje a shromažďuje údaje o průběhu přestupkového řízení.
12. Žaloba je zčásti důvodná.
13. Skutkovým podkladem pro rozhodování zdejšího soudu jsou zejména tvrzení obou stran, která v podstatě nejsou sporná. Zdejší soud zde vychází z právní úpravy § 120 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s., podle něhož soud může *vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků*. Také odborná literatura k tomu uvádí, že *„v praxi jde nejen o shodná tvrzení účastníků, ale též o takové tvrzení jedné strany, které druhou stranou zůstane nesporné. Jde o tzv. skutečnosti mezi účastníky nesporné, které soud*

45/2025

jednoduše vezme za své a nijak je dále nedokazuje“ (srov. KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019).

14. Jelikož oba účastníci výslovně souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání a rozhodující skutkové okolnosti jsou v podstatě nesporné, a tudíž je není třeba dokazovat, jsou dle zdejšího soudu v nynější věci splněny podmínky pro rozhodnutí bez jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
15. Skutkově tedy lze vycházet z toho, že žalobce byl kontrolován v souvislosti s podezřením ze spáchání přestupku dle zákona o silničním provozu. Dle vyjádření policistů žalobce nejprve uvedl, že v ruce držel pouze dioptrické brýle. Následně se přiznal k držení mobilního telefonu. Žalobce hlídce navrhoval, že je ochoten zaplatit pokutu na místě za nebodovaný přestupek, ale nesmí pozbýt řidičské oprávnění, protože práce řidiče mu zajišťuje příjem. Vzhledem k tomu, že žalobce plně neovládal český jazyk, využil telefonického hovoru na hlasitý odposlech s osobou, která podstatné okolnosti žalobci přetlumočila do jeho rodného jazyka. Podezření ze spáchání přestupku nebylo možné vyřešit v příkazním řízení na místě, policisté proto sepsali oznámení o přestupku. Žalobce se na oznámení přestupku vyjádřil ve svém rodném jazyce, kdy uvedl: „ja ne soglasen“ (v překladu „já nesouhlasím“) a následně jej podepsal. Žalobci poté byla uložena kauce dle § 124a zákona o silničním provozu ve výši 10 000 Kč. V potvrzení o převzetí kauce je uvedeno, že žalobce držel za jízdy mobilní telefon, nesouhlasí s uložením příkazu na místě, bylo oznámeno ke správnímu řízení a žalobce je důvodně podezřelý, že se bude vyhýbat řízení o přestupku.
16. Žalobce namítá, že nezajištěním tlumočníka bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces ve smyslu Úmluvy a čl. 37 odst. 4 Listiny. Konkrétně však neuvádí, které ustanovení Úmluvy mělo být jednáním policistů porušeno. Lze proto pouze obecně poznamenat, že Úmluva nevyžaduje, aby byl u každé interakce policistů s osobou neovládající český jazyk přítomen tlumočník. Článek 37 odst. 4 Listiny stanoví, že *kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka*. V nynější věci ovšem nebylo vedeno jednání. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem je napaden faktický úkon policistů spočívající ve výběru kauce, pro jehož zákonnost je rozhodující splnění podmínek dle § 124a zákona o silničním provozu. Samotná skutečnost, že policisté se žalobce nedotazovali na okolnosti mající vliv na uložení kauce a nezajistili mu tlumočníka, proto nečiní jejich postup nezákonným.
17. Podle § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu *policista při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo inspektor silniční dopravy je oprávněn vybrat kauci v rozmezí od 3 500 Kč do 75 000 Kč od řidiče, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona, je-li důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné*.
18. Jak správně upozorňuje žalovaný, na odůvodnění uložení kauce nelze klást obdobné požadavky jako na odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, protože postačí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem konkrétně policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení, a to s přihlédnutím k podmínkám, za nichž je potvrzení o převzetí kauce vystavováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48). Do písemného potvrzení o uložení

45/2025

kauce s ohledem na jeho charakter a podmínky, za kterých je vystavováno, postačí z hlediska jeho náležitostí uvést stručné vyjádření, ze kterého vyplývají důvody, pro které se policista rozhodl kauci uložit; jinými slovy, potvrzení o převzetí kauce nemusí obsahovat zevrubné odůvodnění ani obšírný popis úvah policisty vystavujícího potvrzení. Z hlediska záruk zákonnosti a přezkoumatelnosti je však třeba, aby potvrzení alespoň stručně a v nezbytně nutné míře dávalo odpověď na otázku, z čeho důvodné podezření policisty pramenilo, a to v souvislosti s konkrétními okolnostmi daného případu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2015, č. j. 6 As 149/2015-18). Judikatura pak také dovodila, že právě kvalifikace uložení kauce jako jiného úkonu správního orgánu, nikoli jako rozhodnutí, otevírá žalovanému správnímu orgánu možnost dodatečně až v řízení před soudem o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu dle § 82 a násl. s. ř. s. blíže konkretizovat a (v rámci důvodu obecněji uvedeného na potvrzení o vybrání kauce) „dovysvětlit“, v čem spočívá důvodné podezření z vyhýbání se řízení o přestupku. Podle povahy věci pak bude na žalovaném správním orgánu, aby před soudem svůj postup aktivně obhájil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2019, č. j. 4 As 143/2019-45).

19. Se žalobcem lze souhlasit v tom, že potvrzení o výběru kauce je v tomto ohledu velice stručné a šablonovité. K důvodnému podezření, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku, se v něm v podstatě uvádí pouze popis skutku a to, že žalobce nesouhlasí s uložením pokuty příkazem na místě a věc bude předána příslušnému správnímu orgánu. Ve světle shora uvedených východisek je však třeba hodnotit také to, jak žalovaný tyto (samy o sobě nedostatečné) důvody rozvedl a konkretizoval v řízení před soudem. Z vyjádření žalovaného vyplývá, že policisté hodnotili v souvislosti s nesouhlasem žalobce s vyřízením věci příkazem na místě také následující okolnosti: žalobce nejprve tvrdil, že nedržel mobilní telefon, nýbrž brýle; poté policistům přiznal držení mobilního telefonu a uvedl, že je ochoten zaplatit pokutu na místě za nebodovaný přestupek, ale nesmí pozbýt řidičské oprávnění, protože práce řidiče mu zajišťuje příjem. Zároveň policisté z evidence přestupků žalobce zjistili, že v případě, že by žalobce byl uznán vinným z daného přestupku, dosáhl by v bodovém hodnocení 14 bodů.
20. Dle zdejšího soudu však skutečnosti procházející potvrzením o uložení kauce a následně vyjádřením žalovaného v řízení před zdejším soudem ani ve svém souhrnu neosvědčují důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat řízení o přestupku. Byť žalovaný do jisté míry může v průběhu řízení o žalobě svůj postup „dovysvětlit“, v nynějším věci ve svých vyjádřeních neuvedl nic dalšího nad rámec shora uvedeného a ani nenavrl žádné důkazy.
21. Je třeba zdůraznit, že příkazní řízení je zkráceným a velmi zjednodušeným typem správního řízení, jehož podstata je postavena na procesní ekonomii řízení a spočívá v rychlém a neformálním projednání a vyřízení přestupku přímo na místě po jeho zjištění. Jeho podmínkou je souhlas obviněného se zjištěným skutkovým stavem věci, jeho právní kvalifikací i uloženou pokutou; ani jednu z těchto okolností nelze poté zpětně zvrátit. Nesouhlas s vyřízením věci příkazem na místě proto zpravidla není z hlediska podmínek § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu relevantní.
22. To ani ve spojení s tím, že žalobce dle policistů při vzájemné komunikaci postupně korigoval svá tvrzení (slovy policistů „lhal“), že nedržel mobilní telefon, nýbrž brýle. Je v zásadě plně věcí podezřelého z přestupku, zda a jakým způsobem se bude při komunikaci s policisty hájit. Pokud přitom podezřelý nevybočí z mezí slušnosti či nedá najevo vůli vyhýbat se

45/2025

přestupkovému řízení, nelze rovněž z postupně měněných tvrzení dovozovat, že se žalobce bude řízení o přestupku vyhýbat. Návrh žalobce (pokud k němu takto skutečně došlo), že by byl ochoten zaplatit pokutu na místě za jiný nebodovaný přestupek, je zjevně nepřipadný. Platí o něm však to stejné, co bylo řečeno o změně žalobcových tvrzení při jednání s policisty.

23. Pokud jde o skutečnost, že v případě uznání viny z daného přestupku by žalobce dosáhl v bodovém hodnocení 14 bodů, odkazuje žalovaný na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2014, č. j. 4 As 6/2014-27. V tomto rozsudku kasační soud konstatoval, že existence důvodného podezření, že se podezřelý bude vyhýbat přestupkovému řízení *„je vždy otázkou posouzení skutkových okolností konkrétního případu, které je plně v kompetenci soudu... Ze samotného spáchání přestupku, byť součástí jeho skutkové podstaty je nerespektování pokynu příslušníka policie ČR, ani z důsledků spáchání tohoto přestupku (nemožnost prokázat skutečnost množství alkoholu v krvi žalobce) však nelze bez dalšího dovozovat, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení... Aby bylo dáno podezření, že se žalobce bude vyhýbat přestupkovému řízení, musely by být kromě spáchání přestupku dány ještě další okolnosti, na které případně poukázal již krajský soud (např. řidič nemá na území České republiky trvalé bydliště, popř. má nahlášen trvalý pobyt na obecním úřadě, v minulosti se přestupkovému řízení vyhýbal, hrozí mu pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů, případně řidič sám avizuje, že přestupkové řízení bude mařit).“*
24. Z citovaného rozsudku tedy dle zdejšího soudu především vyplývá, že vždy je nutné posuzovat skutkové okolnosti konkrétního případu. Nejvyšší správní soud přitom hodnotil situaci, ve které již součástí skutkové podstaty přestupku, z něhož byl účastník řízení podezřelý, bylo nerespektování pokynu příslušníka policie ČR (odmítl se podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem). V takovém případě (ale samozřejmě i v jiných případech) lze zohlednit, že řidiči hrozí pozbytí řidičského oprávnění v důsledku dosažení 12 bodů, avšak vždy v souvislosti s ostatními zjištěnými skutečnostmi. Hrozba pozbytí řidičského oprávnění spojená s přestupkem (ať již v důsledku dosažení 12 bodů nebo v důsledku spáchání jediného přestupku) jistě nemůže být vnímána jako *bianco šek* k výběru kaucy dle § 124a zákona o silničním provozu. A to ani ve spojení s tím, že řidič projevuje ke ztrátě řidičského oprávnění nevoli, která je zcela pochopitelná (málokterý řidič bude ztrátu řidičského oprávnění kvitovat). Žalobce přitom, byť je státním příslušníkem Ukrajiny, má na území ČR kontaktní adresu (ze správního spisu nelze zjistit žalobcův pobytový titul, nicméně v oznámení o přestupku i úředních záznamech se uvádí, že je trvale bytem na adrese X) a v evidenci přestupků má celkem 6 záznamů o přestupcích v silničním provozu (ve všech případech mu byla uložena pokuta příkazem na místě). Ze všech těchto důvodů dle zdejšího soudu žalovaný ani v řízení před zdejším soudem neprokázal, že u žalobce je ve smyslu § 124a odst. 1 zákona o silničním provozu dáno důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku.
25. Druhý nezákonný zásah spatřuje žalobce v tom, že žalovaný opatřuje a shromažďuje informace o řízení o přestupku, v souvislosti s nímž byla vybrána kauce. Zde po skutkové stránce z vyjádření účastníků řízení plyne, že žalovaný u příslušného správního orgánu zjistil, že pod sp. zn. DOP 9922/2025 bylo zahájeno přestupkové řízení a byl vydán příkaz, který byl zrušen, neboť žalobce podal odpor. Žalobce netvrdí, že by žalovaný shromažďoval jiné informace o tomto řízení, žalovaný to výslovně popírá.

45/2025

26. Podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“), *policie slouží veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek.*
27. Podle § 18 zákona o policii *policista je v rozsahu potřebném pro splnění konkrétního úkolu policie oprávněn požadovat od orgánů a osob uvedených v § 14 věcnou a osobní pomoc, zejména potřebné podklady a informace včetně osobních údajů.* V § 14 zákona o policii jsou mimo jiné uvedeny další orgány veřejné moci.
28. Podle § 73 a § 74 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“), policie činí nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku, o zjištěných skutečnostech sepíše úřední záznam a oznámí je příslušnému správnímu orgánu.
29. Z právní úpravy vyplývá, že policie v rámci ochrany veřejného pořádku mimo jiné šetří podezření ze spáchání přestupku a pokud pojme důvodné podezření, že byl spáchán přestupek, oznámí to spolu se všemi známými skutečnostmi příslušnému správnímu orgánu. Pro splnění konkrétního úkolu je pak policie oprávněna od jiných správních orgánů vyžadovat potřebné podklady a informace. Již s ohledem na potřebu elementární zpětné vazby mezi policií a orgánem příslušným k projednání přestupku lze mezi tyto informace zařadit i informace o stavu přestupkového řízení, které bylo na základě oznámení policie zahájeno, resp. o tom, zda vůbec bylo přestupkové řízení zahájeno. Tím spíše to dle zdejšího soudu platí v případě, že v souvislosti s oznámeným podezřením byla vybrána kauce, neboť jednou z podmínek výběru kauce dle § 124a odst. zákona o silničním provozu je podezření ze spáchání přestupku podle tohoto zákona. Stejnou cestou může policie zjistit také to, zda se daná osoba přestupkovému řízení vyhýbá. Nelze připustit, aby policie byla povinna oznamovat příslušnému orgánu podezření z přestupku, ale nebyla poté oprávněna zjistit, zda skutečnosti uvedené v oznámení byly podkladem pro zahájení řízení o přestupku, popř. zda nebylo možné řízení zahájit z důvodu jednání podezřelého.
30. Tím, že žalovaný u příslušného orgánu zjistil stav přestupkového řízení (tj. že v něm byl vydán příkaz a žalobce proti němu podal odpor), se žalovaný nedopustil nezákonného zásahu do práv žalobce. Nebylo nijak prokázáno (ale ani tvrzeno), že by žalovaný nad rámec toho o žalobci z přestupkového řízení zjišťoval či shromažďoval jakékoliv další konkrétní informace, které by s plněním shora nastíněných úkolů nesouvisely.
31. Podpůrně lze odkázat také na § 42 správního řádu, podle něhož pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je správní orgán povinen sdělit mu ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední. Tyto základní informace o stavu řízení by byl příslušný správní orgán povinen poskytnout jakémukoliv oznamovateli podezření ze spáchání přestupku.

V. Závěr a náklady řízení

32. Ze shora uvedených důvodů zdejší soud dle § 87 odst. 2 určil, že zásah žalovaného spočívající ve výběru kauce od žalobce ve výši 10 000 Kč dne 4. 7. 2025 byl nezákonný. Žalobu v části směřující proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v tom, že žalovaný po podání žaloby opatřuje a shromažďuje údaje o průběhu řízení o přestupku, zdejší soud zamítl dle § 87 odst. 3 s. ř. s.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před

45/2025

soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že pokud jsou napadeny jednou žalobou dva samostatné nezákonné zásahy, je třeba úspěch ve věci ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. posoudit ve vztahu ke každému z nich samostatně. V takovém případě se použije také § 12 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), podle něhož *při spojení dvou a více věcí, pro něž spojení ke společnému projednání není stanoveno jiným právním předpisem, se za tarifní hodnotu považuje součet tarifních hodnot spojených věcí*. Při výpočtu náhrady nákladů řízení ve spojených věcech je pak nutno použít citované ustanovení na všechny úkony právní služby učiněné od zahájení řízení. U společných nákladů (typicky půjde o odměnu zástupce za provedené úkony právní služby) musí v takovém případě soud vypočítat poměrnou část připadající na každý ze společně přezkoumávaných zásahů. Vedle toho mohou vzniknout i náklady, které se budou vztahovat samostatně k jednotlivým přezkoumávaným zásahům. Nejčastěji půjde o zaplacený soudní poplatek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2025, č. j. 3 As 94/2023-33, a v něm odkazovaná judikatura).

34. Zástupce žalobce učinil celkem 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, dvě další písemná podání), přičemž za jeden úkon při spojení dvou věcí náleží 8 140 Kč podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a d), a § 12 odst. 3 advokátního tarifu a režijní paušál 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celkem tedy náklady právního zastoupení činí 34 360 Kč, přičemž na ten nezákonný zásah, u něhož byl žalobce úspěšný, připadá polovina z této částky, tj. 17 180 Kč. K tomu žalobci vznikly v souvislosti s procesním úspěchem samostatné náklady na zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Celkem je tedy žalovaný povinen na nákladech řízení nahradit žalobci 19 180 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Petra Jana Bakeše.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. února 2026

45/2025

David Raus v.r.
předseda senátu